

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 5 grudnia 2024 r.

DOZIK-5.0230.5.2024

według rozdzielnika

Szanowni Państwo,

Uprzejmie informuję, że Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów prowadzi prace zmierzające do implementacji do polskiego porządku prawnego przepisów dyrektywy (UE) 2024/1799 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 czerwca 2024 r. w sprawie wspólnych zasad promujących naprawę towarów oraz zmiany rozporządzenia (UE) 2017/2394 oraz dyrektyw (UE) 2019/771 i (UE) 2020/1828, tzw. dyrektywy Right to Repair - R2R (Dz.Urz.UE.L.2024 z 10.07.2024 r.). Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej do dnia 31 lipca 2026 r.

Pismem z dnia 29 października 2024 r., Prezes Rady Ministrów udzielił Prezesowi UOKiK upoważnienia do prowadzenia prac legislacyjnych w zakresie wdrożenia do polskiego porządku prawnego przedmiotowej dyrektywy R2R.

Prezes UOKiK - w celu osiągnięcia jak najbardziej efektywnego i spójnego kształtu zaimplementowanych przepisów zwraca się z prośbą o wyrażenie swojego stanowiska w sprawie kształtu przyszłych przepisów.

Dyrektywa R2R wpisana jest w ramy realizacji priorytetu Komisji Europejskiej, jakim jest transformacja ekologiczna, a w szczególności Europejski Zielony Ład i jego cel polegający na zrównoważonej konsumpcji. U jej podstaw leży stwierdzenie, że przedwczesne pozbywanie się towarów konsumenckich nadających się do naprawy skutkuje wzrostem ilości odpadów i emisji gazów cieplarnianych oraz do zwiększenia popytu na cenne zasoby do produkcji nowych towarów. Dyrektywa wskazuje zakres przedmiotowy nowej regulacji stanowiąc, że ustanawia się wspólne przepisy promujące naprawę towarów, które mają przyczynić się do prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego przy jednoczesnym zapewnieniu wysokiego poziomu ochrony konsumentów i środowiska. Dyrektywa R2R ustanawia wspólne dla państw członkowskich zasady zapobiegania przedwczesnemu pozbywaniu się przez konsumentów zakupionych towarów, jak również zasady promowania naprawiania tych towarów.

Dla urzeczywistnienia ww. celów dyrektywa R2R tworzy nowe instrumenty, takie jak:

- **europejski formularz informacji o naprawie** (art. 4) - podmioty zajmujące się naprawą będą mogły przekazać konsumentowi (nieodpłatnie, na trwałym nośniku

i w rozsądnym terminie po otrzymaniu wniosku i przed związaniem konsumenta umową o świadczenie usług naprawy) europejski formularz informacji o naprawie określony w załączniku do dyrektywy. Sprecyzowano kwestię kosztów wstępnego badania defektu (diagnostyka) i wskazano, że w przypadku gdy usługa diagnostyczna, w tym badanie fizyczne lub zdalne, jest potrzebna do określenia charakteru wady, rodzaju naprawy oraz oszacowania ceny naprawy, podmiot zajmujący się naprawą może zażądać od konsumenta pokrycia niezbędnych kosztów tej usługi. Informacje te także powinny znaleźć się w formularzu. Formularz ma ułatwić konsumentowi swobodę decyzji co do tego, kto dokona naprawy towarów, oraz pomóc w identyfikacji i wyborze odpowiednich usług naprawy, w tym porównania różnych ofert.

- **obowiązek naprawy (art. 5)** - projekt nakłada na producenta obowiązek naprawy wad wykraczających poza odpowiedzialność sprzedawcy towarów, w odniesieniu do których w aktach prawnych Unii wymienionych w załączniku II dyrektywy R2R określono wymogi dotyczące możliwości naprawy, w zakresie określonym w tych wymogach (dotyczy to m.in. pralek, zmywarek do naczyń, lodówek czy odkurzaczy). Państwa członkowskie zapewniają, aby na wniosek konsumenta producent naprawiał wymienione towary, przy czym producent nie jest zobowiązany do naprawienia takich towarów, w przypadku gdy ich naprawa jest niemożliwa. Aby spełnić spoczywający na nim obowiązek naprawy, producent może zlecić jej wykonanie podwykonawcy. Określono też wymogi dotyczące takiej obowiązkowej naprawy, m.in. ma ona odbywać się nieodpłatnie lub za rozsądną cenę, naprawę wykonuje się w rozsądnym terminie od momentu, w którym producent wszedł w fizyczne posiadanie towaru lub otrzymał towar od konsumenta, a na czas naprawy producent może nieodpłatnie lub za rozsądną opłatą użyczyć konsumentowi produktu zamiennego. Dodatkowo, w przypadku gdy naprawa jest niemożliwa, producent może zaoferować konsumentowi towar odnowiony.
- **informowanie konsumentów przez producentów, że świadczą obowiązkową naprawę (art. 6)** - powyższy obowiązek łączy się z kwestią obowiązku naprawy przez producenta określonych grup towarów. Państwa członkowskie zapewniają, aby producent lub, w stosownych przypadkach, upoważniony przedstawiciel, importer lub dystrybutor nieodpłatnie udostępniali informacje na temat ich usług naprawy, w łatwo dostępny, jasny i zrozumiały sposób, co najmniej przez cały okres trwania obowiązku naprawy.
- **europejska platforma internetowa dotycząca napraw i towarów nadających się do odnowienia** - dyrektywa przewiduje stworzenie na szczeblu unijnym platformy internetowej łączącej konsumentów z podmiotami zajmującymi się naprawą. Pomoże to konsumentom w dokonaniu oceny i porównaniu cech poszczególnych usług naprawczych (i cen towarów odnowionych), zachęcając ich tym samym do wyboru naprawy zamiast nabywania nowych towarów. Europejska platforma internetowa będzie się składać z sekcji krajowych, które będą korzystać ze wspólnego interfejsu internetowego. Dodatkowo zawierać będzie linki do krajowych internetowych platform naprawczych.

Art. 16 dyrektywy R2R wprowadził zmiany w dyrektywie (UE) 2019/771 (dyrektywa sprzedażowa):

- **Doprecyzowano art. 7 ust. 1 lit. d, określający obiektywne wymogi zgodności towaru z umową.** Oprócz bowiem spełniania subiektywnych wymogów zgodności z umową towary m.in. *występują w takiej ilości i mają takie cechy i inne funkcje, w tym w odniesieniu do trwałości, możliwości naprawy, funkcjonalności, kompatybilności i bezpieczeństwa, jakie są typowe dla towarów tego samego rodzaju i których konsument może zasadnie oczekiwać, biorąc pod uwagę specyfikę towarów oraz oświadczenia publiczne składane przez sprzedawcę lub inne osoby na wcześniejszych etapach łańcucha transakcji, w tym przez producenta, albo w imieniu sprzedawcy lub takich innych osób, w szczególności w reklamach lub na etykiecie.*
- **Wprowadzono środek zachęcający dla konsumentów, którzy zamiast wymiany towaru na nowy, zdecydują się na naprawę, bowiem w takim przypadku wydłużeniu ulegnie okres odpowiedzialności (rękojmi) sprzedawcy.** Dodano zatem przepis, zgodnie z którym w przypadku gdy naprawa ma miejsce jako środek ochrony prawnej mający na celu doprowadzenie towarów do zgodności z umową, okres odpowiedzialności przedłuża się jednokrotnie o dwanaście miesięcy. Wskazano też, że Państwa Członkowskie mogą utrzymać lub wprowadzić dłuższe okresy przedłużonej odpowiedzialności sprzedawcy.
- **Wprowadzono dodatkowy obowiązek informacyjny dla sprzedawców.** Nowy art. 13 ust. 2a dyrektywy sprzedażowej stanowi, że zanim sprzedawca zapewni środek ochrony prawnej w celu doprowadzenia towarów do zgodności z umową, informuje konsumenta o przysługującym mu prawie do wyboru między naprawą a wymianą, a także o możliwym przedłużeniu wspomnianego już okresu odpowiedzialności sprzedawcy z tytułu rękojmi (zgodności towaru z umową).
- **Zmodyfikowano brzmienia art. 14 dyrektywy sprzedażowej, który dotyczył warunków dokonania wymiany lub naprawy towaru.** Zgodnie z obecnym brzmieniem, „naprawy lub wymiany dokonuje się nieodpłatnie, w rozsądnym czasie od momentu, w którym sprzedawca został poinformowany przez konsumenta o braku zgodności z umową, bez istotnych niedogodności dla konsumenta, uwzględniając specyfikę towarów oraz cel, w jakim konsument nabył te towary.” Nowością jest przepis, na mocy którego „podczas naprawy, w zależności od specyfiki danej kategorii towarów, w szczególności od potrzeby stałej dostępności takich towarów dla konsumenta, sprzedawca może nieodpłatnie użyczyć konsumentowi towaru zamiennego, w tym towaru odnowionego. Sprzedawca może dostarczyć, na wyraźny wniosek konsumenta, towar odnowiony w celu spełnienia obowiązku wymiany towaru.”

Dodatkowo należy zauważyć, że dyrektywa R2R uzupełnia dwa odrębne akty unijne:

- rozporządzenie ustanawiające ramy ustalania wymogów dotyczących ekoprojektu dla zrównoważonych produktów, gdzie określono ramy dotyczące możliwości naprawy produktu na etapie produkcji, w szczególności w zakresie wymogów dotyczących projektu produktu i dostępności części zamiennych,
- dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/825 z dnia 28 lutego 2024 r. w sprawie zmiany dyrektyw 2005/29/WE i 2011/83/UE w odniesieniu do wzmocnienia pozycji konsumentów w procesie transformacji ekologicznej poprzez lepszą ochronę przed nieuczciwymi praktykami oraz lepsze informowanie (tzw. dyrektywa Empowering), w której przewidziano możliwość dostarczenia lepszych informacji na temat trwałości i możliwości naprawy towarów w punkcie sprzedaży, co ma

przyczynić się do podejmowania przez konsumentów bardziej wyważonych decyzji dotyczących zakupu towarów.

Te trzy inicjatywy (rozporządzenie w sprawie ekoprojektu, dyrektywa Empowering oraz dyrektywa R2R) uzupełniają się i sprzyjają osiągnięciu synergii przez ustanowienie kompleksowego podejścia do wspólnego celu, jakim jest zrównoważona konsumpcja.

Prezes UOKiK pragnie zapoznać się ze stanowiskiem podmiotów i organizacji, w szczególności w zakresie wyzwań wiążących się z implementacją dyrektywy R2R. Stąd też prośba o odniesienie się do poniższych kwestii.

1. Dyrektywa R2R przewiduje ustanowienie europejskiej platformy internetowej napraw („aby umożliwić konsumentom znalezienie podmiotów zajmujących się naprawą oraz, w stosownych przypadkach, sprzedawców odnowionych towarów, nabywców wadliwych towarów w celu odnowienia lub inicjatyw naprawczych kierowanych przez społeczność”). Platforma ta ma się składać z sekcji krajowych. Kto, Państwa zdaniem, powinien być odpowiedzialny za funkcjonowanie takiej krajowej platformy?
2. Z powyższą kwestią stworzenia krajowych platform internetowych informacji o naprawie wiąże się obowiązek stworzenia krajowego punktu kontaktowego do celów koordynacji europejskiej platformy internetowej o naprawach. Kto, Państwa zdaniem, powinien być zaangażowany w utworzenie takiego punktu kontaktowego?
3. Dyrektywa R2R przewiduje, że państwa członkowskie zapewniają, aby przyjęto odpowiednie i skuteczne środki zapewniające przestrzeganie niniejszej dyrektywy. Jak Państwo widzieliby sposób implementacji tych przepisów? Kto powinien być organem egzekwującym te przepisy? Kto powinien nakładać kary (art. 14)?
4. Kto, Państwa zdaniem, powinien podejmować działania promujące naprawę towarów, zgodnie z wymogami dyrektywy?
5. Propozycji wdrożenia art. 12 dyrektywy R2R, zgodnie z którym „Państwa członkowskie podejmują odpowiednie działania w celu zapewnienia konsumentom dostępu do informacji o prawach przysługujących im na podstawie niniejszej dyrektywy oraz o środkach ich egzekwowania, w tym za pośrednictwem krajowych stron internetowych połączonych z jednolitym portalem cyfrowym”.

Dodatkowo Prezes UOKiK pragnie uzyskać praktyczne informacje od podmiotów, które w przyszłości byłyby zaangażowane w wykonywanie napraw zgodnie z dyrektywą R2R.

6. Jak duża część Państwa produktów jest w stanie efektywnie zostać naprawiona i ponownie wykorzystana?
7. Jak liczbowo wygląda ilość zgłoszeń naprawy skierowanych przez konsumentów na danym rynku?
8. Jak dużym wyzwaniem jest dla konsumentów lub przedsiębiorców transport produktu do punktu naprawy?
9. Jak proponują Państwo dokonywać interpretacji pojęć rozsądnego czasu (np. na dokonanie naprawy) czy rozsądnej ceny (np. za naprawę, za oferowane części zamienne), których używa dyrektywa R2R?

10. Jak duża jest dostępność punktów naprawy dla Państwa branży? Jak wygląda to w wymiarze geograficznym (poszczególne województwa, relacja duże ośrodki miejskie, małe ośrodki, wieś)?
11. Czy byliby Państwo zainteresowani oferowaniem swych usług naprawczych na europejskiej platformie naprawczej, której stworzenie przewiduje dyrektywa R2R?

Stanowiska, uwagi i sugestie z Państwa strony proszę przekazać do UOKiK w terminie do dnia 31 stycznia 2025 r., w tym również drogą elektroniczną na adres dozik@uokik.gov.pl.

Z poważaniem,
Tomasz Chróstny
Prezes
Urzędu Ochrony Konkurencji i
Konsumentów